

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Kołodziejcki

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie B. S.

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2024 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 10 marca 2023 r., sygn. akt V Ka 113/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 30 listopada 2022 r., sygn. akt II K 373/22

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności (zawarte w pkt I. 1) i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim, po rozpoznaniu sprawy oskarżonego B. S., wyrokiem z dnia 30 listopada 2022 r., w sprawie o sygn. akt II K 373/22, oskarżonego B. S. uniewinnił od popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k., natomiast w punkcie II wyroku:

1. uznał oskarżonego B. S. za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

3. na podstawie art. 47 § 3 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego B. O. 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych tytułem nawiazki;

4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego dożywotnio zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 marca 2022 roku do dnia 22 listopada 2022 roku;

w punkcie III wyroku:

- uznał oskarżonego B. S. za winnego popełnienia czynu z art. 162 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 162 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

w punkcie IV wyroku:

- na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Lublinie, wyrokiem z dnia 10 marca 2023 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 113/23 orzekł:

I. zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że:

1. orzeczoną w pkt II karę pozbawienia wolności złagodził do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy, a orzeczoną w pkt IV łączną karę pozbawienia wolności obniżył do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zawarte w pkt II części dyspozytywnej;

2. przyjął, że zwolnienie od opłaty dotyczy obu instancji;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w pkt II wobec oskarżonego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy również od dnia 1 grudnia 2022 roku do dnia 10 marca 2023 roku;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie również od dnia 30 listopada 2022 roku do dnia 10 marca 2023 roku;

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Generalny zaskarżając powyższy wyrok, w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej, na niekorzyść skazanego B. S. i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego - art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu kary łącznej pozbawienia wolności poniżej dolnego progu przewidzianego w powyższym przepisie.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron, na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Tytułem wstępu należy przypomnieć, że na gruncie przedmiotowej sprawy postanowieniem z dnia 16 listopada 2023 r., sygn. akt II KK 395/23, wydanym na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońcy jako

oczywiście bezzasadną, a kasację oskarżyciela publicznego - na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 in fine i art. 523 § 2 k.p.k. *a contrario* - pozostawił bez rozpoznania, z uwagi na rodzaj zapadłego prawomocnego orzeczenia i ograniczenia wynikające z treści art. 523 § 3 k.p.k. Obecnie kasację wniósł Prokurator Generalny, tj. podmiot uprawniony w rozumieniu § 4 pkt 1 art. 523 k.p.k.

Skarżący zasadnie podnosi w uzasadnieniu kasacji, że Sąd Okręgowy w Lublinie w zaskarżonym wyroku, kształtując na nowo wymiar kary łącznej orzeczonej wobec B. S. (tj. łącząc kary jednostkowe orzeczone w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy oraz roku pozbawienia wolności) wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co nastąpiło z obrazą art. 86 § 1 k.k., który to przepis wyklucza możliwość orzeczenia kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, w brzmieniu nadanym przez art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r., poz. 1086), karę łączną wymierza się w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Przedmiotowa ustawa, w powyższym zakresie weszła w życie w dniu 24 czerwca 2020 roku, a zatem przepis art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym wskazaną ustawą obowiązywał zarówno w dacie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, jak i w dacie orzekania przez sąd odwoławczy.

Niewątpliwie zaistniałe uchybienie, polegające na rażącym naruszeniu art. 86 § 1 k.k., w sposób oczywisty wywarło wpływ na treść rozstrzygnięcia, albowiem doprowadziło do orzeczenia kary łącznej w wysokości poniżej jej dolnej granicy.

Dlatego Sąd Najwyższy, podzielając zarzut i wniosek, zawarte w kasacji, uchylił zaskarżony wyrok w zaskarżonej części i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W ponownym postępowaniu sąd ten uwzględni powyższe uwagi i orzeknie karę łączną w granicach przewidzianych w art. 86 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

Paweł Kołodziejski Anna Dziergawka Ryszard Witkowski

[J.J.]

(r.g.)